



AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
unele drepturi ale persoanelor aflate în executarea
pedepselor privative de libertate**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind unele drepturi ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.87 din 24.06.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri :

I. Observații generale

1. Proiectul de ordonanță de urgență are drept obiect de reglementare instituirea măsurilor pentru garantarea unor drepturi ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, precum și instituirea controlului judecătoresc asupra măsurilor referitoare la aceste drepturi.

2. Semnalăm că **art.1** din proiect restrânge sfera faptelor interzise numai la tratamentele inumane ori degradante, în vreme ce norma din art.267 din Codul penal are în vedere interzicerea **supunerii la rele tratamente**.

Precizăm că prin supunere la rele tratamente se înțelege obligarea victimei la executarea reținerii, deținerii sau măsurilor de siguranță ori educative într-un mod nelegal, care îi periclitează sănătatea, integritatea corporală ori aduce atingere demnității acesteia.

Prin urmare, noțiunea de „tratamente inumane ori degradante”, utilizată în proiect, are o semnificație mai restrânsă decât aceea de „rele tratamente”. În plus, chiar în cuprinsul proiectului, în art.13 alin.(3), se face referire la tratamente inumane sau degradante ori **alte rele tratamente**.

Propunem de aceea ca textul **art.1** să aibă în vedere „interzicerea supunerii la tortură și la rele tratamente”.

3. În ceea ce privește trimiterea generică la dispozițiile legii penale din **art.1 alin.(2)** și **art.2 alin.(2)**, apreciem că pentru un plus de rigoare în reglementare, textele ar trebui să prevadă în mod expres infracțiunile din Codul penal la care se face trimiterea.

Astfel, în **art.1 alin.(2)** ar trebui să fie avute în vedere art.267 și art.267¹ din Codul penal.

Precizăm că în legislația penală nu există o „infracțiune de discriminare” la care pare a se face trimitere în **art.2 alin.(2)**. Dacă s-a avut în vedere asimilarea acestor fapte cu infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, prevăzută de art.247 din Codul penal, norma ar trebui să facă trimitere expresă la această dispoziție. Dacă se dorește incriminarea distinctă a faptelor, atunci ar trebui să se prevadă pedeapsa aplicabilă în această situație.

Menționăm însă că și în lipsa unor astfel de dispoziții generale răspunderea penală este incidentă, astfel încât normele din art.1 alin.(2) și art.2 alin.(2) ar putea fi eliminate.

4. La art.3 alin.(3) și (4), textele se referă la **judicarea** plângerii, iar la alin.(5) la **soluționarea** acesteia. Pentru folosirea unei terminologii unitare, sugerăm să se analizeze dacă nu ar trebui să se folosească doar unul din cei doi termeni.

5. La art.5 alin.(3), pentru un plus de rigoare normativă, propunem înlocuirea expresiei “la care se face referire în alin.(1)”, prin expresia “prevăzute la alin.(1)”.

6. La art.6 alin.(2), pentru ca norma să fie completă, sugerăm să se analizeze dacă nu ar fi necesar ca, în partea finală, să se adauge expresia “sau de persoana desemnată de aceasta, ori de apărătorul ei”. Această sugestie este valabilă și pentru art.7 alin.(2).

7. Apreciem că dispoziția din **art.9 alin.(1) teza finală**, privind confidențialitatea convorbirilor telefonice, ar trebui reanalizată, putându-se avea în vedere o restrângere a acestui drept în cazul în care sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, în

special a celor care se încadrează în categoria crimei organizate. În acest sens, ar putea fi prevăzute dispoziții similare celor referitoare la restrângerea dreptului la corespondență din cuprinsul art.7.

8. Semnalăm că pentru asigurarea unei reglementări complete, **art.11 alin.(4)** ar trebui să aibă în vedere și posibilitatea folosirii sumelor de bani pentru plata corespondenței, a convorbirilor telefonice și a anumitor examene medicale. Precizăm că în conformitate cu art.8 alin.(5), art.9 alin.(4) și art.13 alin.(5), aceste cheltuieli sunt suportate de către persoana aflată în executarea unei pedepse privative de libertate.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. La **art.7 alin.(5)**, întrucât conform regulilor de interpretare juridică singularul implică și pluralul, propunem înlocuirea expresiei „săvârșirea unor infracțiuni” cu sintagma „săvârșirea unei infracțiuni”.

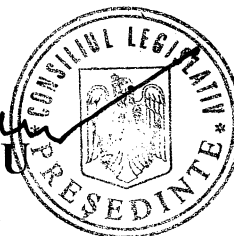
La **alin.(7)**, pentru un plus de precizie normativă, propunem înlocuirea expresiei “cu apărătorul” prin expresia “cu apărătorul celui în cauză”.

2. Apreciem că norma privind emiterea de norme metodologice aprobate prin ordin de către ministrul justiției nu ar trebui să aibă un caracter supletiv, astfel încât la **art.15** expresia „poate emite norme metodologice” ar trebui înlocuită cu sintagma „emite norme metodologice”.

3. La **art.16 alin.(1)**, pentru un plus de rigoare în reglementare, textul ar trebui să prevadă în mod expres care sunt celelalte dispoziții referitoare la dreptul de petiționare și la dreptul la corespondență din cuprinsul Legii nr.23/1969 care se abrogă, trimiterea generică la aceste prevederi fiind contrară normelor de tehnică legislativă.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU



București

Nr. 932/26.06.2003